ပင်လယ်ပြာပြာ ၊ အချစ်ပြာပြာ

ပေလီကမ်းခြေတစ်နေရာရှိကျောက်ဆောင်ထိပ်ပေါ်မှကောင်လေးတစ်ယောက် ့ ့ ့။

သူ၏ကိုယ်ပေါ်တွင်ဂျင်းဘောင်းဘီတိုလေးမှအပအဝတ်အစားမရှိ၊ဘေးတွင်တော့အုန်းလက်အုန်းရွက်ဖြင့်ဖန်တီးထားသောဦးထုပ်တစ်လုံး ့ ့ ့ ့။

ညနေခင်းအချိန်ဖြစ်၍နေလုံးနီနီရဲရဲကဝေးရှိပင်လယ်ပြာပြာထဲသို့ငုံ့ဝင်နေပြီ။ပင်လယ်ထဲတွင်ရွက်လှေအချို့လွင့်မြောနေသည်။ပေလီကမ်းခြေမှာသာယာလှသော်လည်းထိုကျောက်ဆောင်သည်တည်းခိုရိပ်သာများနှင့်အလှမ်းဝေးသဖြင့်လူသူကင်းဝေးသည်။

ထိုကျောက်ဆောင်အောက်မှာတော့ခပ်ငယ်ငယ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်။ရေလည်းတိမ်လှိုင်းလည်းငြိမ်တော့အသာလေးရေလာစိမ်နေပုံရသည်။အမျိုးသမီးကချောမှချော။ဖွေးလဲ့နေသောအသားဝင်းဝင်းဝါဝါနှင့်တောင့်တင်းဖြောင့်စင်းသောကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တို့ကိုကြည်လင်သောရေထဲတွင်မြင်တွေ့နေရသည်။သို့သော်ကောင်လေးကမမြင်။အမျိုးသမီးကလည်းသူ့ကိုမမြင်ပေ။ဤနေရာတွင်ရေလာကူးနေကျ၊စိမ်နေကျဖြစ်ပုံရသည်။

သို့သော်ကံဆိုးလျှင်ကြုံတတ်စမြဲပင်။အမျိုးသမီးခမျာရေကူးရင်းရေနစ်တော့သည်။သူမ၏အော်သံကိုကြား၍ကောင်လေးကကျောက်ဆောင်အောက်ကိုပြေးဆင်းသည်။လက်ကလေးလှုပ်ရင်းမြုပ်သွားသောအမျိုးသမီးကိုမြင်သော်ရေထဲသို့ခုန်ဆင်းကာဆယ်ယူသည်။သူမကယောင်ယမ်းကာလှမ်းဆွဲနေ၍ကောင်လေးအဖို့မလွယ်။ဒီတော့ရေထဲမှာပဲအမျိုးသမီးခေါင်းကိုလက်ဝါးစောင်းတစ်ချက်ပေးလိုက်သည်။အမျိုးသမီးမေ့မျောသွားမှလွယ်လွယ်ကူကူတွဲယူပြီးကမ်းစပ်သို့တက်လာသည်။

ဟိုက် ခိုင်ပါလား။ကောင်လေးမျက်လုံးပြူးသွားသည်။သူမသည်ရန်ကုန်မှလာစဉ်လမ်းခရီး၌သိကျွမ်းခဲ့သောခိုင်နှင်းဝေပင်ဖြစ်သည်။သူမ၏ကိုယ်ပေါ်မှာဘာမှမရှိ၊အဝတ်အစားဗလာဖြစ်နေသည်။

ကြီးထွားမို့မောက်နေသောရင်နှစ်မွှာကသပျက်သီးနီတာလေးလိုအသီးလေးတွေကိုယ်စီနဲ့။ခါးသေးသေးအောက်ကဝိုင်းကားနေသောတင်သားကြီးများကိုမိမိကိုယ်တိုင်ပွေ့ဖက်ထားရတော့စိတ်ကလဲမငြိမ်၊ဗလောင်ဆူနေပြီ။ပေါင်နှစ်သွယ်ကြားကတောင်ကုန်းမို့မို့လေးပေါ်မှအမွှေးလေးတွေကရေစို၍ပိပြားနေသည်။တော်သေးသည်။ခိုင့်ခမျာရေမွန်းဟန်မတူ။အသက်ရှူနေပုံကကြည်ကြည်လင်လင်။ကောင်လေး၏လက်ဝါးစောင်းကြောင့်မေ့နေခြင်းဖြစ်သည်။အနီးအနားသို့လှမ်းကြည့်တော့လည်းဘာအဝတ်မှမတွေ့။တစ်နေရာရာမှာရှိလိမ့်မည်။

ကောင်လေးကလည်းဘောင်းဘီတိုနဲ့ဆိုတော့။ကောင်လေးကိုယ်တိုင်ကလည်းစိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။နှစ်ယောက်သားဆိတ်ကွယ်ရာမှာတွေ့ကြသည်မဟုတ်ပါလား။သူမရေမွှန်းတာကလည်းစိုးရိမ်စရာမရှိ။ခိုင့်ကိုယ်ပေါ်မှာအဝတ်မရှိတာကကောင်လေး၏ရင်ကိုဗလောင်ဆူပြီးကာမဇောတွေကြွစေသည်။ကောင်လေးကကျောက်ဖျာလိုညီညာသောတစ်နေရာမှာအသာချလိုက်သည်။

“ခိုင် ၊ ခိုင်သတိရပြီလား”

ခိုင်ကသတိမရ၊လူကတော့လူးလွန့်လာသည်။ပေါင်တန်ကြီးတွေလှုပ်ရှားသွားတော့ပေါင်လယ်ကခိုင်၏စောက်ပတ်ကြီးကဟသွားပြီးနီတာရဲအတွင်းသားတွေနှင့်ထိပ်ကစောက်စေ့လေးပါမြင်ရတော့ကောင်လေးမနေနိုင်တော့။ပွင့်ဟလာသောခိုင်၏နှုတ်ခမ်းလွှာကိုငုံ့ကာစုပ်ယူနေမိသည်။ခိုင်ကသတိမရသေးသော်လည်းမသိစိတ်ကငြိမ်မနေပဲယောင်ယမ်းကာဖက်လိုက်မိသည်။ကောင်လေး၏လက်များကခိုင်၏ကြီးမားသောနို့နှစ်လုံးကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းဖျစ်ညှစ်ဆွဲကိုင်လိုက်သည်။စိတ်တွေပိုလှုပ်ရှားလာ၍သူမ၏တင်ပါးကြီးတွေကိုပွတ်သပ်ပေးပြီးနောက်ခပ်ဖိဖိဖျစ်ညှစ်ပေးလိုက်သည်။ခိုင်ခမျာတော့ဘာမှမသိသေး။သူမ၏စောက်ပတ်ကြီးကိုတရှုရှုစမ်းကာပွတ်ဆွပေးနေပြန်သည်။စောက်ပတ်အက်ကြားတလျှောက်လက်ညှိုးနှင့်တဖြေးဖြေးပွတ်ပေးပြန်တော့ခိုင့်မှာဖီလင်တက်လာဟန်ဖြင့်မသိမသာပေါင်ကြီးတွေကားသွားသည်။

ဒီတော့ပွင့်အာသွားသောစောက်ခေါင်းထိပ်ဖျားမှာနီရဲရဲနှင့်မက်မောစရာစောက်စေ့ချွန်ချွန်ကလေးကမေးတင်နေသည်။ကောင်လေးလက်ကစောက်ခေါင်းထဲတရှုရှုဝင်သွားပြီးအစေ့လေးကိုပါဖွဖွကလေးပွတ်ပေးရင်းစောက်ပတ်အုံကိုယုယုယယဆွပေးနေပါသည်။ခိုင်မှာလဲမေ့မျောနေရာကဓာတ်လိုက်သလိုတစ်ကိုယ်လုံးထွန့်ထွန့်လူးသွားပါသည်။သူမ၏ကိုယ်ကိုကျောက်ဖျာပေါ်မှာအလိုက်သင့်လှဲပေးလိုက်သည်။ထိုအခါသူမ၏ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကိုယ်ခန္ဓာကြီးမှာမက်မောစရာ။ပေါင်တန်သွယ်သွယ်နှစ်ခုအလယ်မှပွင့်အာနေသောစောက်ပတ်ကြီးကကောင်လေးကိုဖိတ်ခေါ်နေလေသည်။ကောင်လေးမှာလည်းဖီလင်တွေတက်နေ၍မာတောင်နေသောလီးတန်ကြီးကတဇပ်ဇပ်လှုပ်ကာဘောင်းဘီကြားမှရုန်းထွက်နေသည်။

ဒါကြောင့်ပက်လက်လှန်ထားသောခိုင်ကိုတချက်ကြည့်ရင်းဘောင်းဘီကိုချွတ်ချလိုက်သောအခါမာတောင်နေသောလီးတန်ကြီးမှာမြွေပါးပြင်းထသလိုငေါက်ကနဲတန်းမတ်လာတော့သည်။ထို့နောက်ခိုင်၏ပေါင်တန်များပေါ်ခွထိုင်လိုက်ရင်းသူမ၏ဖြူဝင်းသောနို့အုံကြီးကိုငုံ့ကာစုပ်ယူလိုက်သည်။သူမ၏နို့သီးခေါင်းနီတာရဲလေးကိုလျှာနှင့်လိမ့်ကာစုပ်ယူပေးရင်းသူ၏လီးတန်ကြီးကိုသူမ၏စောက်ပတ်ဝတွင်တေ့ကာဆွထိုးထိုးလေတော့သည်။ခိုင်မှာတော့အိမ်မက်ကမ္ဘာလေးထဲရောက်နေဆဲဖြစ်သည်။

ကားနေသောပေါင်တန်ကြီးများအလယ်ကခိုင်၏စောက်ပတ်ကြီးမှာမို့မောက်ဖောင်းကားနေပြီးလီးဖြင့်ထိုးဆွပွတ်ဆွဲခံရသောအခါပို၍ဖောင်းကားလာသည်။မသိမသာလှုပ်ရှားရင်းပေါင်ကားသွားလေတော့ဟပြဲအကွဲကြားထဲသို့လီးထိပ်ဒစ်ဖျားကသိသိသာသာဝင်သွားသည်။လီးထိပ်မှအရည်တွေစိမ့်ထွက်လာသောကြောင့်ချော်ချော်သွားသည်။ဒီတော့ကောင်လေးမှာနို့အုံကြီးကိုပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ပေးနေရာကသူမ၏ပေါင်တန်သွယ်သွယ်ကြီးပေါ်အားရပါးရထိုင်ရင်းလက်တစ်ဖက်ကစောက်ပတ်ကိုကိုင်ကာဖြဲလိုက်သည်။ထို့နောက်တဖြေးဖြေးဖိသွင်းလိုက်ရာလီးကြီးမှာချောကနဲဝင်စပြုလာသည်။ဖင်ကိုအားယူကာကော့ထိုးလိုက်သောအခါလက်သုံးလုံးခန့်ဝင်သွားသည်။မေ့မျောနေသောခိုင်မှာအင့်ကနဲဖြစ်သွားသော်လည်းသတိပြန်မရသေးပေ။ဝင်နေသောလီးကြီးကိုပြန်နှုတ်လိုက်ပြန်သွင်းလိုက်နှင့်အချက်နှစ်ဆယ်ခန့်ဖြေးဖြေးချင်းလုပ်ပေးလိုက်သောအခါသူမ၏စောက်ပတ်နံရံများချောမွေ့လာပြီးတုတ်ခိုင်သောလီးကြီး၏ဒဏ်ကိုခံနိုင်စပြုလာသလိုလီးကလည်းဝင်သထက်ဝင်သွားလေသည်။ကောင်လေးမှာမုန်တိုင်းထန်လာပြီးအားရပါးရဆောင့်လိုးချင်လာသည်။သို့သော်ဆောင့်ချက်ပြင်းလို့ခိုင်နိုးလာရင်အခက်။ဒါပေမယ့်ခိုင်မှာပေါင်ကြီးတွေလှုပ်ရှားလာသလိုဖင်ဆုံကြီးတွေကတကြွကြွဖြစ်လာသည်။မေ့မျောနေရင်းကာမအရသာကိုခံစားနေရသောကြောင့်တအင့်အင့်ညည်းနေသလိုပင်။လီးတစ်ဝက်လောက်ဝင်သောအခါကောင်လေးမှာမညှာနိုင်တော့ပဲဇတ်ကနဲဆောင့်သွင်းလိုက်တော့သည်။

"အင်း၊ ကျွတ်ကျွတ်၊ ဟင်"

ဖြစ်ချင်တော့နာသွားဟန်တူသောခိုင်မှာမိမိအပေါ်ခွလျက်ရှိသောကောင်လေးကိုမသိမသာဖက်မိရင်းမျက်လုံးများပြန်ပွင့်လာတော့သည်။

"ဟင်၊ မင်းဘာလုပ်တာလဲ၊ဘယ်သူလဲ"

မိမိကိုယ်ပေါ်ခွထိုင်ထားသောကောင်လေးကိုကြည့်ရင်းမိမိကိုယ်ကိုပြန်ကြည့်မိ၍ရှက်သွေးဖြာသွားကာမျက်လုံးများယောင်ယမ်းမှိတ်သွားလေသည်။

"ကိုယ်ကဇော်မင်းပါ၊ခိုင်ရေနစ်လို့ဆယ်ရင်းခုလို . . .ခုလို"

ဇော်မင်းကပြောရင်းကခိုင်၏ရင်ခွင်ပေါ်မောက်အိပ်ရင်းပါးဖြူဖြူဖွေးဖွေးကိုနမ်းလိုက်ပါသည်။

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ခိုင်ရယ်၊ ခိုင်ကလှလွန်းတော့စိတ်ဖောက်ပြန်သွားမိတယ်"

ခိုင်တစ်ယောက်ငြိမ်ကျသွားပါတော့သည်။ဒီအခြေအနေမှတော့ရုန်းကန်လို့လည်းအကြောင်းမထူးတော့ပါ။မိမိစောက်ပတ်ထဲလီးကတစ်ဝက်ထိဝင်နေလေပြီ။ထို့ပြင်လူသိရင်လည်းရှက်စရာ။တစ်ရက်ကနှစ်ရက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

"ကိုဇော်၊သိပ်ဆိုးတာပဲ၊ဒီလိုလုပ်တာတော့မကောင်းပါဘူး"

ဒီအချိန်တွင်ဇော်ကနားလည်လေပြီ။အချိန်မဆိုင်းတော့ပဲသူမ၏နှုတ်ခမ်းလွှာကိုဖိစုပ်ယူလိုက်သည်။ခိုင်ကတော့မတုန့်ပြန်။ဒါပေမယ့်လျှာဖျားလေးကထိုးဆွနေတဲ့အပြင်နို့ကြီးတွေကိုဆုတ်နယ်ပေးနေတော့သူမတစ်ကိုယ်လုံးတုန်ရီနေတော့သည်။ဇော်ကလူပါးဆွရင်းဆော့ရင်းနဲ့သူမစောက်ပတ်ထဲကလီးကိုအချက်ကျကျအထုတ်အသွင်းလုပ်နေသည်။သူဆောင့်ချလိုက်တိုင်းသူမ၏မျက်စေ့များမေးစင်းသွားကာစောက်ခေါင်းထဲသို့တိုးဝင်နေသောလီး၏အရသာကိုခံစားနေရသည်။ကြီးမားသောတင်ပါးများမှာဆောင့်ချလိုက်တိုင်းအောက်ကကျောက်ဖျာပေါ်သို့ပြားကပ်သွားသည်။ဖင်ကြီးလေလိုးကောင်းလေဆိုတော့ဇော်မှာလဲအံများပင်ကြိတ်၍လိုးဆောင့်နေလေသည်။

"ကိုဇော်၊ဖြေးဖြေး၊နာတယ်"

ဇော့်လီးကတုတ်လဲတုတ်၊ကြီးလဲကြီးဆိုတော့ခိုင့်ခမျာမခံနိုင်ရှာ။ဖင်ကြီးတာ၊စောက်ပတ်ကြီးတာနှင့်မဆိုင်ပေ။စောက်ခေါင်းအဝကျဉ်းကျဉ်းကိုတအားဆောင့်တော့သူမခမျာမသက်သာလှပါ။ဒီတော့ဇော်ကဖြေးဖြေးချင်းဖီလင်ယူကာလိုးတော့သည်။နှစ်ယောက်သားအရည်ကြည်တွေရွှဲနေလေတော့တစွပ်စွပ်၊တဖတ်ဖတ်နှင့်ဆူညံနေလေပြီ။

"အား၊ကိုဇော်၊ကောင်းလိုက်တာ၊ဟင်းဟင်း"

"ခိုင်၊ကိုယ်တော့သိပ်အားရတာပဲ၊ခိုင့်လိုဖင်ကြီးကြီးမှလိုးလို့ကောင်းတာ"

"အို၊ကိုဇော်ကလဲ၊ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ခိုင်ရှက်တယ်၊အို ကျွတ်ကျွတ်၊ ကောင်းတယ်၊အား ဆောင့်ဆောင့်"

တဖြေးဖြေးကြာလာသည်နှင့်အမျှသူမမှာအရသာတွေ့လာပြီးမလုပ်တတ်လုပ်တတ်နှင့်ဖင်ကြီးတွေမြှောက်ကာကော့ပေးနေပါသည်။ဖင်ကြီးတွေမြှောက်တက်လာတိုင်းဇော်ကဆောင့်ချလိုက်တာအံကိုက်ဆိုတော့နှစ်ယောက်သားအားရပါးရလိုးနေကြလေသည်။ဇော်၏လက်များကလည်းအငြိမ်မနေပဲခိုင်၏တင်ပါးဆုံကြီးကိုဆုတ်နယ်ပေးနေသည်။ကောင်းလွန်းသောကြောင့်ခိုင်ခမျာဇော့်ခါးကိုလက်ဖြင့်ဖက်ရင်းတဟင်းဟင်းနှင့်ကာမဇောကြွနေလေသည်။လီးကြီးကလည်းအားရဖွယ်မာတောင်နေတော့စောက်ခေါင်းထဲကတဖျင်းဖျင်းတက်လာသောကာမအရသာကိုဆိမ့်အီစွာခံစားနေရသည်။

"ကိုဇော်၊ဆောင့်ဆောင့်၊မညှာနဲ့တော့၊မနာတော့ဘူး"

အားရပါးရဖင်ကြီးကိုမြှောက်ရမ်းပေးရာကခိုင်ကပြုံး၍အားပေးပါသည်။အရသာဆိမ့်ဆိမ့်ကိုခံစားနေရ၍ခိုင်တစ်ယောက်မရှက်နိုင်တော့ပေ။တမ်းတမ်းတတဖြင့်အားပေးအားမြှောက်ပြုတော့ဇော်ကလဲမညှာတော့ပါ။စိတ်ရှိလက်ရှိဆောင့်ကာလိုးလေတော့သည်။

"ပွတ်ပွတ် ဖတ်ဖတ် စွပ်"

"ကောင်းတယ်၊အား ဆောင့်၊ကိုဇော်ရယ်ကောင်းလိုက်တာ၊အင်းဟင်းဟင်း"

ခိုင်၏ဖင်ကြီးမှာဖိလိုက်တော့ခွက်ဝင်သွားသယောင်ပင်။ဇော်ကမညှာမတာဆောင့်ချလိုက်တိုင်းခိုင်ကတဟင်းဟင်းဖြင့်ဖင်ဆုံကြီးကိုကော့ပေးနေရာကြည့်ကောင်းလှပါတော့သည်။အကယ်၍ကုတင်ပေါ်ဆိုလျှင်သည့်ထက်ပို၍အားရဖွယ်ဖြစ်သည်။ယခုမူကျောက်ဖျာပေါ်တွင်ဖြစ်၍အပေါ်မှခွကာဒူးထောက်ထားရသောဇော်မှာဒူးနာသလိုခိုင်မှာလည်းကျောက်ဖျာပေါ်ပက်လက်ခံနေရ၍သိပ်ဇိမ်မတွေ့လှပေ။လီးဆောင့်ဝင်တိုင်းကာမကြောများတဖြတ်ဖြတ်ခုံကာအရသာရှိ၍သာတော်တော့သည်။ခိုင်သည်ဖီလင်တက်လာ၍ဖင်ကြီးကိုမြှောက်ပေးရုံသာမကအပေါ်မှခွထားသောဇော်၏ကိုယ်လုံးကိုပါလက်ဖြင့်တရွရွပွတ်ပေးနေလေသည်။လီးဆောင့်ဝင်တိုင်းအံကြိတ်ကာဖင်ကြီးကိုကော့ပေးနေလေတော့ဇော်မှာလည်းတက်ကြွလာလေသည်။ကာမစိတ်တွေထလာသည်နှင့်အမျှဆောင့်ချက်တွေကြမ်းလာလေပြီ။

“ကိုဇော်၊ကောင်းလိုက်တာ၊မရပ်နဲ့နော်၊ဆောင့်ဆောင့်၊ ဟင်းဟင်း၊ဟုတ်ပြီ၊ ဆောင့်အမယ်လေး၊ ကျွတ်ကျွတ်”

အားရပါးရဆောင့်နေသောဇော်မှာဖင်ဆုံအိအိကြီးပြားကပ်သွားသည်အထိမညှာမတာဖိလိုးနေလေသည်။နို့အုံကြီးနှစ်လုံးမှာလည်းသူ၏လက်တွင်း၌အားရပါးရချေမွခံနေရသဖြင့်ခိုင့်မှာမှိန်း၍ခံနေရင်းထူးသည်ထက်ထူးလာသောအရသာကြောင့်တင်ပါးကြောများလှုပ်ရမ်းလာလေသည်။ဖင်ကြီးကိုကော့ပေးနေရာကအားမလိုအားမရဖြစ်နေသောကြောင့်သူမ၏ဖြောင့်စင်းသွယ်လျသောပေါင်တန်ကြီးများကိုဆန့်ထားရာမှထောင်ကာဒူးကွေးလိုက်လေသည်။ဒူးထောင်ရင်းကခြေထောက်ကိုအားပြုကာကျောက်ဖျာကိုကန်၍တင်ပါးဆုံကြီးကိုကော့ပေးလေရာဖင်ကြီးများမှာကျောက်ဖျာပေါ်မှလွတ်ထွက်သွားလေသည်။ထို့အပြင်ဖင်ဆုံကြီးသလောက်စောက်ပတ်အဝကျဉ်းသောခိုင်၏စောက်ခေါင်းထဲသို့ခပ်ကြပ်ကြပ်တိုးဝင်ခြင်းဖြစ်ရာကြီးမားတုတ်ခိုင်သောဇော်၏လီးမှာလက်နှင့်ဆုတ်ထားသလိုခံစားနေရ၍ဇော့်မှာလည်းထူးကဲသောအရသာကိုခံစားနေရသည်။စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကိုနေရာမလပ်လီးဖြင့်ထိုးဆွခံနေရ၍ခိုင်မှာလည်းတဟင်းဟင်းနှင့်အရသာဆိမ့်တက်လာလေသည်။တချက်တချက်တွင်လီးတန်ကစောက်ပတ်အဝရှိစောက်စေ့အတက်လေးကိုထိုးဆွသွားလေရာကျင်ကနဲ၊ကျင်ကနဲဓာတ်လိုက်သည့်နှယ်ခံစားရ၍ခိုင့်မှာထွန့်ထွန့်လူးသွားလေတော့သည်။ဒီလိုနှင့်ခပ်ကြာကြာဖိဆောင့်လိုက်သောအခါ . . . .

“အို၊ကိုဇော်၊ဟင်းဟင်း၊ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲမသိဘူး၊ ကောင်းလိုက်တာ၊အင့် အို၊အအအ အား”

အကြောပေါင်းများစွာမှဆိမ့်တက်လာသောအရသာကိုခံစားလိုက်ရပြီးခိုင်မှာတစ်ချီပြီးသွားလေသည်။ထို့ကြောင့်တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်ကာအကြောတွေတင်းသွား၍ဇော့်ကိုတအားဖက်ကာငြိမ်ကျသွားတော့သည်။ဇော်ကိုယ်တိုင်လဲတစ်ချီပြီးချင်လာ၍လီးကိုစောက်ခေါင်းထဲသို့ဝင်နိုင်သမျှဝင်အောင်ဖိသွင်းလိုက်သောအခါလီးတစ်ခုလုံးတဆတ်ဆတ်တုန်သွားပြီးသုတ်

ရည်များကိုစောက်ပတ်ထဲသို့ပန်းထုတ်လိုက်လေတော့သည်။ထိုအခါခိုင်၏စောက်ပတ်ထဲတွင်အရည်များပြည့်နေပြီးစောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးရှုံ့ချည်ပွချည်ဖြစ်နေလေတော့သည်။

“ကောင်းလိုက်တာကိုရယ်၊တစ်ကိုယ်လုံးကျင်စက်နဲ့တို့လိုက်သလိုနုံးခွေသွားတာပဲ”

“ကိုယ်လည်းကောင်းတာပဲ၊ကဲနေရာရွှေ့ကြဦးစို့၊ခိုင့်အဝတ်တွေကော”

“မျက်နှာသုတ်ပဝါကော၊ထမိန်ကောဟိုကျောက်ဆောင်အောက်ကရေစပ်မှာ”

“လာပါ၊ဒီနားကစိတ်မချရဘူး၊ကျောက်ဆောင်ပေါ်ကတက်ကြည့်ရင်မြင်ရတယ်”

အပေါ်သို့မော့ကြည့်ရင်းဇော်ကပြောလိုက်သည်။တကယ်တမ်းကျောက်ဆောင်ပေါ်မှကြည့်သူရှိနေသည်ကိုတော့နှစ်ယောက်စလုံးမသိကြပေ။ကျောက်ဆောင်ပေါ်ဝမ်းလျားမှောက်ရင်းဇာတ်လမ်းအစအဆုံးကိုကြည့်နေသူမှာခပ်ငယ်ငယ်ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။မမျှော်လင့်သောဇာတ်လမ်းကိုအသံမပေးဘဲချောင်းကြည့်ရင်းကဖီလင်များလည်းတက်နေလေသည်။သူမကလည်းခေသူမဟုတ်ပါ။ရေကူးဝတ်စုံဝတ်ထားရာလှပသောတင်ပါးဆုံ၊နို့နှစ်မွှာဖြင့်ရုပ်ရည်ကလည်းအပျံစားပင်။ဝမ်းလျားမှောက်နေ၍မို့အိနေသောတင်ပါးဆုံကားကားကြီးမှာခုံးမောက်နေပါသည်။ဇော်တို့ပြောင်းသွားသောနေရာကိုမြင်နိုင်ရန်တဖြေးဖြေးနေရာရွှေ့နေလေသည်။အဝတ်မဲ့လူသားနှစ်ဦးမှာလက်ချင်းတွဲ၍ရေစပ်သို့ဆင်းသွားပါသည်။ဝင်လုဆဲဆဲနေရောင်အောက်တွင်လုံးကျစ်မာတင်းနေသောခိုင်၏နို့နှစ်မွှာနှင့်ကားဝိုင်းအိစက်နေသောတင်ပါးဆုံတို့၏အလှကဇော်၏လီးကိုထလာစေပြန်သည်။

“နေဦးခိုင်၊ကိုယ်လုပ်ပေးဦးမယ်”

ဇော်ကဖြန့်ခင်းထားသောမျက်နှာသုတ်ပဝါပေါ်သို့ခိုင့်ကိုယ်ကိုလှဲစေရင်းခိုင်၏ပေါင်နှစ်လုံးကိုအသာအယာဆွဲဖြဲလိုက်သည်။ကားအိနေသောစောက်ပတ်အုံပေါ်ရှိအမွှေးနုလေးများမှာရေစို၍ပိပြားနေသည်။တင်ပါးဆုံထွားထွား၊ပေါင်ကားကားကိုဇော်ကလှမ်းဖက်ရင်းစောက်ပတ်ကိုယုယုယယနမ်းလိုက်တယ်။ပြီးတော့စောက်ပတ်အုံကိုနှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိကပ်စုပ်လိုက်ပြီးစောက်ပတ်တစ်ခုလုံးကိုထင်သလိုမွှေနမ်းနေတော့အကြောပေါင်းစုံတဆတ်ဆတ်လှုပ်သွားကာခိုင်ဖီလင်တွေတက်လာတယ်။တစ်ကိုယ်လုံးလူးလွန့်လာပြီးပါးစပ်ကတဟင်းဟင်းညည်းသံတွေထွက်လာတယ်။ကျောက်ဆောင်ပေါ်ကကောင်မလေးကလည်းခိုင်ဖီလင်တက်တာကိုကြည့်ပြီးဖီလင်တွေတက်လာတယ်။မမြင်ဘူးတာမြင်ရတော့ကောင်မလေးရင်ထဲကာမဆန္ဒတွေထလာတယ်။ခဏကြာတော့ဇော်ကအပေါ်ကိုတက်လာပြီးခိုင့်နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်နမ်းလိုက်ရင်းကသူမ၏လက်တစ်ဖက်ကိုကိုင်ကာပူနွေးမာတောင်နေတဲ့လီးကြီးပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။ခိုင့်မှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးလီးကြီးကိုဆုတ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ဇော်ကသူမ၏နို့သီးနီနီရဲရဲကိုပါပါးစပ်ထဲငုံပြီးစုပ်ယူနေပြန်သည်။တအင့်အင့်နှင့်လုပ်သမျှခံနေရင်းကဇော့်လီးကြီးကိုကြည့်မိသည်။

“ကြီးလိုက်တာကိုရယ်၊ခိုင့်စောက်ပတ်မကွဲတာအံ့ရောပဲ”

အရှည်ရှစ်လက်မ၊လုံးပတ်ငါးလက်မလောက်ရှိပြီးအစ်ထိပ်ဖျားကခပ်လုံးလုံးနှင့်အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေသောလီးကြီးကိုစိတ်ဝင်စားစွာကိုင်ကြည့်ရင်းအားရပါးရဖျစ်ညှစ်ကြည့်မိသည်။

"ခိုင်၊လီးစုပ်ပေးပါလား၊လီးစုပ်ပေးရမှာခိုင့်တာဝန်၊ကိုယ်ခုနကခိုင့်စောက်ပတ်ကိုနမ်းပြီးလျှာနဲ့လည်းလျက်ပေးပြီးပြီ"

"အို၊ရှက်စရာကြီးကိုရယ်၊နောက်မှလုပ်ပေးမယ်"

"လိမ္မာပါတယ်ကွာ၊စုပ်ပေးပါနော်"

ထိုအခါတွင်တော့ခိုင်ကထပ်မငြင်းဆန်တော့ပဲထိုင်လျက်အနေအထားမှကုန်း၍ဖော့ပေါင်ကြားကိုခေါင်းဝင်ကာထောင်မတ်နေသောလီးကြီးကိုတပြွတ်ပြွတ်နှင့်စုတ်ပေးလိုက်မိသည်။ဖေါင်းအိစိုစွတ်သောနှုတ်ခမ်းနှစ်မွှာဖြင့်ကြီးမားလှသောအစ်ဖျားကြီးကိုငုံခဲ၍လျှာဖြင့်လျက်ပေး၊သွားဖြင့်မနာတနာဖိကိုက်ပေးနေရာဖော့တစ်ကိုယ်လုံးထွန့်ထွန့်လူးသွားရပြီးပါးစပ်မှလည်းတဟင်းဟင်းအသံထွက်လာလေသည်။ခိုင်ကစုပ်လျက်ပေးနေရာမှပါးစပ်ဖြင့်အပြည့်ငုံလျက်ခေါင်းကိုရှေ့တိုးနောက်ငင်ပြုခါဆောင့်စုပ်ပေးနေသည့်အတွက်တပြွတ်ပြွတ်နှင့်လီးစုပ်သံများထွက်ပေါ်နေလေသည်။တချိန်ထဲမှာပဲဖော့လက်ကခိုင့်စောက်ပတ်အုံကြီးကိုပွတ်ပေးနေရုံသာမကစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကိုပါယုယုယယပွတ်ဆွဲပေးလိုက်သည်။ထို့ကြောင့်ခိုင့်စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးဖောင်းအိလာပြန်သည်။လက်ညှိုးလေးကစောက်ပတ်ခေါင်းထဲနဲနဲဝင်သွားတော့အရည်တွေစိုနေလေပြီ။စောက်စေ့အတက်လေးကိုလက်ညှိုးနဲ့ဖိချေလိုက်တော့ခိုင့်မှာတဟင်းဟင်းနဲ့ဖင်ကြီးတွေလှုပ်ခါသွားပါတယ်။အရည်တွေစိုနေသောအခါလက်ချောင်းလေးများကဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နှင့်အရသာပေးနေလေသည်။

"တော်ပါတော့ကိုရယ်၊ဒီမှာအနေရခက်နေပြီသိလား"

"ဒါမှကောင်းမှာခိုင်ရဲ့၊ကဲခိုင်လေးဘက်ထောက်လိုက်၊ကိုယ်နောက်တစ်မျိုးလိုးပြမယ်"

ခိုင်ကအိပ်နေရာကလူးလဲထလာပြီးဖင်ကုန်းကာလေးဘက်ထောက်ပေးလိုက်သည်။ဝင်းဝါအိစက်နေတဲ့ပေါင်တန်သွယ်သွယ်ကြီးအပေါ်ကဒယ်အိုးသဏ္ဍာန်ဖင်ကားကားကြီးကဖော်၏ကာမဇောအဟုန်ကိုပြင်းထန်လာစေသည်။ဖင်ဆုံကြားမှမက်မောစရာဖောင်းကားနေတဲ့စောက်ပတ်ကြီးကခုနကဆွပေးထားသဖြင့်အရည်တွေစိမ့်ထွက်နေလေသည်။သရက်သီးထက်ခြမ်းခွဲထားသလိုနီရဲနေတဲ့စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကိုဖော်ကလက်နဲ့ဖြဲရင်းကုန်းပေးထားသောခိုင်၏ဖင်ကြီးနောက်မှာဒူးထောက်ပြီးလီးကိုတေ့ကာထိုးသွင်းလိုက်သည်။ဖင်နှစ်ခုကြားဝင်သွားသောလီးကြီးကဖြဲထားတဲ့စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုအကြားကအကွဲကြောင်းကိုအံကျထောက်မိသည်။ဖော်ကရှေ့တိုးနောက်ငင်လုပ်နေတော့လီးကြီးကစောက်ပတ်အဝမှာဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့ဖြဲထားတဲ့စောက်စေ့အငုတ်လေးကိုထိုးမိတော့ခိုင့်တစ်ကိုယ်လုံးကျင်ကနဲဖြစ်ပြီးဖင်

ကြီးတွေတွန့်ကနဲလှုပ်သွားလေသည်။ဒါကိုသိသောဇော်ကလီးကိုအပေါ်ပင့်ကိုင်ရင်းခပ်ဖိဖိပွတ်သွင်းပေးတော့ခိုင်မှာစောက်စေ့ကိုအဆွခံရတာကြောင့်တဟင်းဟင်းဖြစ်လာပါသည်။လီးကြီးဝင်သထက်ဝင်အောင်လေးဘက်ထောက်ရင်းပေါင်ကြီးတွေကိုချဲကားပေးနေလေသည်။တဖြေးဖြေးသွင်းနေရင်းလီးကြီးကအရင်းအထိဝင်ကာနီးလာတော့ဇော်ကခိုင်ရဲ့သေးသွယ်တဲ့ခါးလေးကိုဖက်ရင်းနို့သီးခေါင်းလေးတွေကိုလက်နှစ်ချောင်းနဲ့လိမ့်ချေပြန်တယ်။ဖီလင်တွေထသည်ထက်ထလာသောခိုင်ကတော့တဟင်းဟင်းညည်းရင်းအံကြိတ်ခံရှာသည်။

ဇော်ကသူ့လီးကြီးကိုပြန်နှုတ်ပြီးဟာကနဲဖြစ်အသွားမှာဆောင့်သွင်းလိုက်တော့အရသာကဆိမ့်တက်လာလေသည်။ဇော်ကခိုင့်ခါးကိုရော၊ဖင်ဝိုင်းဝိုင်းကြီးကိုပါအားရပါးရဖက်ရင်းဆောင့်လိုးသည်။လျှော့ကနဲ၊လျှော့ကနဲဝင်ထွက်နေလေတော့ခိုင့်ခမျာလေးဘက်ထောက်ရင်းအီဆိမ့်နေလေသည်။လီးကြီးကပေါင်ကြားနှစ်ဘက်ကိုပွတ်တိုက်ရင်းစောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းထဲလျှော့တိုက်ဝင်နေတော့နှစ်ယောက်သားဆိမ့်တက်လာသည်။ဖင်ကိုဆောင့်လိုက်တိုင်းဇော့်ဥနှစ်လုံးကစောက်စေ့လေးကိုရိုက်ခတ်မိနေသည်။ပြစ်ချွဲသောအရည်များကဖင်ကြားထဲတွင်စီးထွက်နေသဖြင့်ဆောင့်လိုက်တိုင်းဗွပ်ကနဲ၊ဗွပ်ကနဲမြည်နေလေသည်။ခိုင်မှာတော့ခုနကလိုပြီးချင်လာတာကြောင့်အားမလိုအားမရဖြစ်ကာဖင်ကြီးတွေကိုနောက်ပြန်ကော့ပေးနေလေသည်။

“ဆောင့်ဆောင့်၊ကောင်းလာပြန်ပြီ၊နာနာဆောင့်ပါ”

ဇော်ကအားပါးတရဆောင့်ရင်းလက်တစ်ဖက်ကစောက်ပတ်ထိပ်ကစောက်စေ့လေးကိုလှမ်းနှိုက်လိုက်သည်။လက်ညှိုးနဲ့ဖိထားတော့လီးသွင်းလိုက်တိုင်းစောက်စေ့လေးပါစောက်ခေါင်းထဲဝင်ဝင်သွားတော့အရသာကတစ်မျိုးထူးခြားလာသည်။လီးတန်နှင့်စောက်ပတ်နံရံကြားကိုစောက်စေ့လေးလိမ့်ဝင်သွားသောအခါသူမမှာမနေနိုင်တော့ပေ။ခိုင့်စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးမှာကျင်ဆိမ့်တက်နေသလိုတစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်ရှားနေလေသည်။ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်းဖင်ကြားထဲတိုးဝင်လာတဲ့လီးဒဏ်ကိုခိုင်တစ်ယောက်ဖင်ကော့ပေးရင်းအလူးအလဲခံနေရသည်။ပွတ်ဆွဲထိုးလိုက်သောလီးကြောင့်စောက်စေ့တစ်ခုလုံးကျင်တက်ကာညည်းညူရင်းအံကြိတ်ခံနေရသည်။ဇော့်လီးတစ်ခုလုံးလည်းဆိမ့်တက်နေသည်။မာသထက်မာလာပြီးဆောင့်ကာလိုးနေသည်။

“ကျွတ်ကျွတ်၊ကောင်းလိုက်တာကိုရယ်၊ ဟင်းဟင်းကိုကသိပ်အလိုးကောင်းတာပဲ၊ခိုင်တော့စွဲသွားပြီသိလား”

အချက်ပေါင်းရာချီနေလောက်ပြီ။တဖြေးဖြေးအချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှဇော့်လီးကြီး

အကြောတွေလှုပ်ကာတွန့်ကနဲ၊ဆတ်ကနဲဖြစ်လာသလိုခိုင့်စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးမှာလည်းရှုံ့ချီပွချီ
ဖြစ်လာလေသည်။

"ကောင်းလိုက်တာ၊ဟင်းဟင်း အို၊ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ပြီးချင်ပြီထင်တယ်ကိုရယ်

ဒူးထောက်ကုန်းပေးထားတဲ့ခိုင်ဟာကြီးမားတဲ့သူ့တင်ပါးကြီးကိုရှေ့တိုးနောက်ငင်ပြု
ရင်းတစ်ချီပြီးသွားလေသည်။အရည်တွေစိမ့်ကနဲစိုသွားသည့်စောက်ခေါင်းနံရံများသည်အားရ
ပါးရထိုးသွင်းနေသောဇော့်လီးကြီးကိုဖိညှစ်သလိုဖြစ်သွားသည်။ဇော့်လီးကြီးသည်ဆတ်ကနဲ၊
ဆတ်ကနဲတင်းမာသွားရာကပူနွေးတဲ့သုတ်ရည်တွေပန်းထွက်လာပါတော့သည်။အကြော
အချင်တွေလှုပ်ရှားရင်းအရည်တွေကိုခိုင့်စောက်ခေါင်းထဲပန်းထုတ်ပေးလိုက်တာစောက်ပတ်
တစ်ခုလုံးရွှဲနစ်သွားလေသည်။ခိုင်ခမျာတဟင့်ဟင့်နှင့်တစ်ကိုယ်လုံးမလှုပ်ချင်တော့အောင်
အရသာကိုခံစားနေရာကဇော့်လီးကြီးကိုညှစ်ပေးလိုက်လေသည်။ဇော်ကလည်းခိုင်၏ဖင်ကြီး
ပေါ်တက်ကာမှောက်ချ၍အရသာခံရင်းဇိမ်နှင့်မှိန်းနေလေသည်။

"ကိုတော်စို့လေ၊ခိုင်လဲနာနေပြီ၊နောက်နေ့မှတွေ့ကြရအောင်"

ခိုင်ကလေးဘက်ထောက်ထားရာကကုန်းထရင်းပြောလိုက်ပေမယ့်ဇော်ကတော့သူ့လီး
ကြီးကိုစောက်ပတ်ထဲကမနှုတ်သေးဘဲစည်းစိမ်ယူနေလေသည်။

"မမခိုင်၊ မမခိုင်၊ ဘယ်မှာလဲ၊ပြန်ကြရအောင်"

"ကိုရေ၊ အေမီလိုက်လာပြီ၊မိုးချုပ်သွားပြီ၊သွားကြစို့"

ဖွပ်ကနဲလီးကိုနှုတ်လိုက်တော့ခိုင့်စောက်ပတ်ထဲကသုတ်ရည်ခပ်ချွဲချွဲတွေဝေါကနဲထွက်
ကျလာပြီးမျက်နှာသုတ်ပဝါပေါ်ကျသွားသည်။ခိုင်ကပဝါနှင့်ပေါင်ကြားကိုအမြန်သုတ်ရင်း
ကပျာကယာထဘီကိုကောက်စွပ်လိုက်သည်။ဇော်ကလည်းဘောင်းဘီကိုကောက်စွပ်ရင်းအတူ
တူထွက်လာကြသည်။

"ဟော၊အေမီ၊ကိုဇော်နဲ့မမတို့စကားကောင်းနေကြလို့"

ရေကူးဝတ်စုံနှင့်ကောင်မလေးတစ်ယောက်၊ဆံပင်အတိုလေးနှင့်၊တင်ပါးဆုံကြီးတွေကလည်း
တငြိမ့်ငြိမ့်လှုပ်လို့။ရင်သားတွေဆိုရင်လည်းဝတ်စုံထဲကရုန်းထွက်နေသလိုပင်။ကောင်မ
လေးကမျက်နှာသိပ်မကြည်။ခုနကဇော်နှင့်ခိုင်တို့ဖြစ်နေတာတွေအကုန်မြင်ထားတာကိုး။ဇော်
ကလည်းရိပ်မိတယ်။အေမီဆိုတဲ့ကောင်မလေးမိမိနှင့်ခိုင်ဖြစ်ပျက်တာတွေကိုမြင်သွားတာပဲ
ဖြစ်ရမည်။

ပလီကမ်းခြေ၏ည . . .။

လေတဖြူးဖြူးတိုက်ပြီးလှိုင်းတဝုန်းဝုန်းဆောင့်နေတဲ့ကမ်းခြေဘက်ကိုအေမီထွက်လာ
ခဲ့သည်။သူမ၏အတွေးထဲတွင်တော့ကျောက်ဆောင်နားမှာမြင်ခဲ့တဲ့မမခိုင်နဲ့ကိုကိုဇော်တို့နှစ်
ယောက်သားလိုးလိုက်ကြတာ။ဘေးလူရှိတာတောင်မသိဘူး။ဘယ်လောက်များကောင်းသလဲ

ဆိုတာအေမီကိုယ်တိုင်ခံစားကြည့်ချင်သည်။ခုလိုမြင်ဖူးတာပထမအကြိမ်မဟုတ်ပါ။ရန်ကုန်မှာနေတုန်းကလဲသူငယ်ချင်းတွေချိန်းတွေ့တိုင်းလိုးကြတာမြင်ဖူးပါတယ်။ဒါပေမယ့်အေမီ့မှာချစ်သူမရှိတော့အရသာမသိ၊ကြံဖန်ဖြေဖျောက်ရသည်။ခုတော့ပိုပြီးဆိုးသည်။ကိုကိုဇော်ကလူချောဆိုတော့သဘောကျမိသည်။မမခိုင်နှင့်မတွေ့ဘဲသူမနှင့်အရင်တွေ့လျှင်လည်းဒီလိုဖြစ်မှာပဲဟုတွေးမိသည်။

"ဟေးအေမီ၊ဘယ်သွားမလို့လဲ"

အေမီလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ဘဲတစ်ကောင်။အေမီလည်းမသိဘူး။ဆက်လမ်းလျှောက်မလို့လုပ်တော့သူကလမ်းပိတ်ရပ်တယ်။

"ရှင်ဘာလုပ်တာလဲ၊ရှင့်ကိုကျွန်မမသိဘူး၊ခုလမ်းဖယ်ပါ"

"အေမီကလဲကွာ၊ချစ်လို့ဥစ္စာဘာလို့ဒေါသကြီးတာလဲ"

သူ့ဆီကအရက်နံ့ကလည်းရနေသည်။အော်ခေါ်ရအောင်လည်းတည်းခိုရိပ်သာကမကြားလောက်ပေ။ဒီအခိုက်မှာပဲထိုဘဲကသူမလက်ကိုလှမ်းဆွဲကာဖက်တော့သည်။အေမီကရုန်းကန်ရင်းလုံးထွေးကာသောင်ပြင်ပေါ်လဲကျသွားသည်။ရုတ်တရက်ထိုဘဲလွင့်ထွက်သွားသည်။

"ဟေ့ကောင်၊မင်းလူမှုဟုတ်ရဲ့လား"

ကြည့်လိုက်တော့ကိုကိုဇော်၊သူဆွဲယူလွှင့်ပစ်လိုက်၍လွင့်စင်သွားသောဘဲမှာပြန်၍ရန်မလုပ်တော့ဘဲပြေးလေပြီ။အေမီကသောင်ပေါ်မှမထ။ထိုင်ရင်းကသူမ၏ကိုယ်လေးတသိမ့်သိမ့်လှုပ်ရမ်းနေသည်။သူမကငိုနေတော့ဇော်လဲမနေသာတော့ဘဲသူမဘေးမှာထိုင်ချပြီးချော့ရပါသည်။

"ကဲပါအေမီရယ်၊မငိုပါနဲ့တော့၊ကိုကိုဇော်လိုက်ပို့မယ်နော်"

"အို၊အေမီ့ကိုပို့စရာမလိုပါဘူး၊ကိုကိုဇော့်သာမမခိုင်ဆီသွားချည်"

ဒီလိုပြောတော့ဇော်အထာသိပြီ။ကောင်မလေးသူ့အပေါ်နာတင်းနေတာစဉ်းစားစရာမလိုတော့။ဇော်နှင့်ခိုင်တို့အဖြစ်ကိုသိထား၍ကောင်မလေးဇော့်ကိုစိတ်ဝင်စားနေပြီးသူ့ကိုချွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။

"ကဲလာ၊အေမီမပြန်နဲ့ဦး၊ဟိုဘက်ဆက်လျှောက်ရအောင်၊ကိုကိုဇော်နဲ့လိုက်ခဲ့"

အေမီကမငြင်း။နှစ်ယောက်သားတစ်ယောက်ခါးတစ်ယောက်ဖက်ရင်းကမ်းခြေဘက်ထွက်ခဲ့ကြသည်။သောင်ပြင်ဘေးကလျှောက်ရင်းတည်းခိုရိပ်သာနှင့်အလှမ်းဝေးလာသည်။လမ်းလျှောက်ရင်းဇော်၏လက်ကအငြိမ်မနေ။အေမီ၏တင်ပါးဆုံကားကားဝိုင်းဝိုင်းလေးကိုဖြစ်ညှစ်ဆုတ်နယ်ပေးသည်။ပြီးတော့တီရှပ်လက်တိုအောက်မှလက်လျှိုသွင်းကာသူမ၏ရင်သားနှစ်မွှာကိုလည်းပွတ်သပ်ပေးလိုက်သည်။ဘရာစီယာမပါ၍အလွယ်တကူဆုတ်ကိုင်၍ရသောပန်းသီးလိုဝိုင်းဝိုင်းအိအိရင်သားတစ်စုံကိုညင်သာစွာပွတ်သပ်ပေးလိုက်သည်။အေမီကမ

ငြင်းပေမယ့်ရှက်နေသည်။ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်တော့သောင်ပြင်ပေါ်သို့ထိုင်ချလိုက်ကြသည်။

"အေမီ့ကိုကိုကိုချစ်တယ်ကွာ"

ဇော်ကအေမီ့ကိုယ်လေးကိုရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းကာအားမလိုအားမရပြောရင်းနှုတ်ခမ်းချင်းကပ်၍စုပ်ယူလိုက်သည်။

"တော်ပါ၊အေမီ့ကိုချစ်တာလား၊မမကိုချစ်တာလား"

အေမီကသောင်ပြင်ပေါ်သို့ပက်လက်လှန်လှဲချရင်းကဇော်၏အနမ်းကိုတုန့်ပြန်သည်။ဇော့်လည်ပင်းကိုသိုင်းဖက်ရင်းနှုတ်ခမ်းချင်းတေ့ကာလျှာချင်းကလိကြတော့ဖီလင်တွေတက်လာကြသည်။ဇော်ကအေမီ၏နို့အိအိလေးကိုအလွတ်မပေးဘဲဆုတ်နယ်ပွတ်ဆွပေးနေသည်။ထို့နောက်အေမီ့ကိုယ်ပေါ်မိုးကာမှောက်ရင်းသူမ၏နှုတ်ခမ်း၊လည်ပင်း၊ပြီးတီရှပ်ကိုမတင်ကာပေါ်ထွက်လာသောနို့နှစ်လုံးကိုပါတဖွဖွ၊တရှုရှုနှင့်နမ်းစုပ်ပေးတော့အပျိုမလေးခံရခက်နေပြီးကာမစိတ်များကတဖျင်းဖျင်းထလာတော့သည်။ဇော်ကတဆင့်တက်၍သူမ၏ထဘီကိုဆွဲချွတ်လိုက်ပြန်သည်။

"အို၊ကိုကိုဇော်အေမီရှက်တယ်"

ထမိန်ကျွတ်သွားသောအခါဘောင်းဘီတိုလေးကတင်းရင်းကားစွင့်နေသောတင်ပါးဆုံလေးကိုဖုံးကွယ်ထားသည်။ဖြူဝင်းသောလရောင်အောက်ကအေမီ၏အလှသည်ဇော့်ရင်ကိုခုန်စေသည်။ဖြောင့်စင်းသောပေါင်တန်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးများကိုဇော်ကငုံ့နမ်းလိုက်မိသည်။ဘောင်းဘီတိုလေးကဆွဲချွတ်တော့မလွယ်။အစ်ထနေသောတင်ပါးကြီးများကဘောင်းဘီတိုကိုတင်းခံနေသည်။အေမီကိုယ်တိုင်တင်ပါးဆုံကြီးများကိုကြွပေးမှခက်ခက်ခဲခဲကျွတ်သွားသောဘောင်းဘီတိုကိုဇော်ကခပ်ဝေးဝေးသို့ပစ်လိုက်သည်။အေမီ့ပေါင်တန်ကြီးတွေကြားမှစောက်ပတ်ကြီးကအသက်ငယ်သော်လည်းအရွယ်မငယ်ပါ။မို့အိနေသောစောက်ပတ်ပေါ်မှာအမွှေးနုနုလေးများကိုတွေ့နေရသည်။ထို့ပြင်စောက်ပတ်အကွဲကြားမှာအရွယ်ကြီးကြီးစောက်စေ့လေးကိုတွေ့နေရသည်။ဆွပေးထားလို့အရည်တွေစိုနေတော့စောက်ပတ်ကလရောင်အောက်မှာရွှန်းလက်နေသည်။

ဇော့်လက်များကစောက်ပတ်အုံကိုအုပ်ပြီးတရှုရှုပွတ်ပေးလိုက်တော့အေမီ့ခမျာဖီလင်တွေတအိအိတက်ပြီးဖင်ကြီးတွေလှုပ်ခါလာပါသည်။သူမတစ်ကိုယ်လုံးကြက်သီးတဖျန်းဖျန်းထလာပြီးအားမလိုအားအရဖြစ်လာပါသည်။ဒီတွင်ဇော်ကသူ့လက်ညှိုးကိုစောက်ပတ်အကွဲထဲကိုထိုးသွင်းကလိပေးလိုက်တဲ့အပြင်စောက်စေ့အတက်လေးကိုစမ်းပြီးဆွပေးလိုက်တော့အေမီမှာတွန့်ကနဲ၊တွန့်ကနဲဖင်ကြီးတွေကော့သွားလေသည်။လက်ညှိုးကတစ်ဆစ်ချင်းသွင်းလိုက်၊စောက်ပတ်နံရံတွေကိုပွတ်လှည့်ပေးလိုက်နှင့်လုပ်နေရာမှဇော်ကအေမီ့လည်ပင်းအောက်မှာလက်မောင်းတစ်ဘက်သွင်းလိုက်ကာသူမ၏ကိုယ်လေးကိုသူ့ဘက်သို့ဆွဲယူလိုက်သည်။နှစ်

ယောက်သားဘေးစောင်းအနေအထားရင်ချင်းအပ်မိသောအခါဇော်ကအေမီ၏ပေါင်တစ်ဘက်ကိုသူ့ပေါင်တွေပေါ်ခွကျော်ခိုင်းလိုက်သည်။အေမီကသူမပေါင်တန်ကြီးကိုမြှောက်ကာခွလိုက်တော့စောက်ပတ်ကြီးကပြဲအာသွားပြီးပူနွေးမာတောင်နေသောဇော့်လီးတန်ကြီးနှင့်အံကျတော့မိသည်။ဇော်ကလီးကိုလက်တစ်ဘက်နှင့်ကိုင်ပြီးအေမီ့စောက်ပတ်ဝမှာတေ့သွင်းပါသည်။လီးထိပ်မှာရော၊စောက်ပတ်ဝမှာပါအရည်ကြည်တွေစိုနေ၍စောက်ပတ်ထိပ်ကစောက်စေ့လေးကိုပွတ်ထိုးရင်းလက်တစ်ဆစ်ခန့်လျှောကနဲဝင်သွားပါသည်။အေမီ့ခမျာစကားမပြောဘဲငြိမ်ခံနေရာကညည်းညူလိုက်မိလေသည်။

“ကိုကို၊ဖြေးဖြေး၊အေမီနာတယ်၊အထဲကနာတယ်၊ဟင့်ဟင့်”

ထိုအခါဇော်ကဒစ်ဖျားလောက်ဝင်သွားတဲ့သူ့လီးကြီးကိုပြန်ဆွဲနှုတ်ရင်းတဖြေးဖြေးဖိသွင်းပါသည်။လီးကတစ်ဝက်လောက်ဝင်သွားတဲ့အခါမှာတော့အေမီ့ဆီကအသံထွက်လာပါတော့သည်။

“အား၊ကိုကို၊အေမီအရမ်းနာတာပဲ၊မခံနိုင်တော့ဘူး၊ခဏလောက်ရပ်ပါဦး”

ဇော်သိလိုက်ပြီ။အေမီကအပျိုစစ်စစ်ဖြစ်၍သူမ၏အပျိုမြှေးမှာမပေါက်သေးပေ။အထိအရလည်းလီးဝင်ရာလမ်းတွင်တစုံတရာကပိတ်ဆို့နေသည်ကိုသိလိုက်သည်။ဇော်ကအနည်းငယ်အားစိုက်၍ဖိထိုးလိုက်သော်လည်းမဝင်နိုင်ပေ။အားထပ်စိုက်၍ဖိသွင်းလိုက်ရာတွင်မှုအတွင်းသို့အနည်းငယ်ဝင်သွားသယောင်ရှိသော်လည်းသူမ၏အပျိုမြှေးကိုမဖောက်နိုင်သေးပေ။အေမီ၏နှုတ်ကတော့နာနာကျင်ကျင်အော်ညည်းသံများထွက်လာသည်။

“အဟင့်ဟင့်၊ကိုကိုဆက်မလုပ်တော့ရင်ကောင်းမယ်အေမီအရမ်းနာလာပြီ၊အားကျွတ်ကျွတ်”

“ခဏလေးပါအေမီရယ်၊နောက်ကျတော့သက်သာသွားမှာပါ”

ဇော်ကပြောရင်းသူ၏လီးကိုအဆုံးထိအပြင်သို့ပြန်ဆွဲနှုတ်လိုက်ပြီးအေမီ၏ပခုံးနှစ်ဘက်ကိုကိုင်ကာအားယူ၍ဆတ်ကနဲဆောင့်ချလိုက်သည်။

“အားအအ၊အမယ်လေးသေပါပြီကိုကိုရယ်၊အေမီနာလိုက်တာအားဟား၊ဟင့်ဟင့်”

ဤတကြိမ်တွင်မှလီးကတဖြစ်ဖြစ်မြည်ကာအပျိုမြှေးကိုဖောက်၍စောက်ခေါင်းထဲသို့တိုးဝင်သွားတော့သည်။ထို့နောက်ဇော်ကအေမီ၏နို့သီးနီနီလေးများကိုလျှာဖျားဖြင့်လျက်ကာစို့ပေးနေသလိုသူမ၏ဖင်အိအိကားကားလေးကိုလည်းပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်ပေးလိုက်သည်။အေမီခမျာအရသာအစုံကိုနေရာအနှံ့ခံစားနေရ၍ကာမဒီရေကတဖြေးဖြေးတက်လာသောကြောင့်တအင်းအင်း၊တဟင်းဟင်းနှင့်မျက်စေ့မှိတ်၍ခံနေလေသည်။တစ်ကိုယ်လုံးအကြောတွေလှုပ်ခါပြီးတဖျင်းဖျင်းနဲ့ကာမအရသာကိုခံစားလိုက်ရ၍စောက်ပတ်ထဲသို့တိုးဝင်လာသောဇော့်လီးကြောင့်နာကျင်သောဒဏ်ကိုပင်မေ့လျော့သွားသည်။ဇော်ကလည်းကော့ထိုးသွင်းလိုက်၊ဖြေးဖြေးနှုတ်လိုက်နှင့်ချောမွေ့လာသောစောက်ပတ်နီတာရဲလေးသည်လီး၏ချော့မော့မှုအောက်

တွင်ဖီလင်ခိုက်နေလေတော့သည်။ဇော်ကလည်းချော့၍သွင်းနေရာလီးမှာအဆုံးတိုင်ဝင်သွားပြီဖြစ်သည်။

"ကိုကို၊အေမီနာနေသေးတယ်၊ခုလိုဖြေးဖြေးပဲလုပ်နော်"

ဒါပေမယ့်ကာမဘီလူးစီးနေတဲ့ဇော်ကတော့လီးကိုမပြုတ်ရုံတမယ်ပြန်နှုတ်လိုက်၊အဆုံးထိဆောင့်သွင်းလိုက်နှင့်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလုပ်နေလေပြီ။ခါးသေးသေးလေးကိုဆွဲဖက်ရင်းအားပါးတရဆောင့်လိုက်သောအခါအေမီ၏ထွားထွားကားကားဖင်ဆုံလေးမှာနောက်သို့ကော့တက်နေရစ်သည်။အေမီကပြန်ပြီးကော့မပေးတတ်သေးပေ။

"အင်းဟင်းဟင်း၊ကိုကိုရယ်ကောင်းတယ်၊လုပ်ပါ၊ဆောင့်ပါဦး"

မပြောတတ်၊ပြောတတ်နှင့်အေမီကဆောင့်ခိုင်းသည်။ဇော့်လီးကြီးသည်အဝကျဉ်းသော်လည်းအရည်တွေရွှဲနေသောအေမီ့စောက်ခေါင်းထဲသို့လွယ်လွယ်ကူကူဝင်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်ဇော်ကခွထားသောအေမီ၏ပေါင်ကြီးကိုပြန်ချခိုင်းလိုက်သည်။ထိုအခါအေမီ၏ပေါင်ကြီးတွေကစိသလိုဖြစ်သွားတော့စောက်ပတ်ကပိုစိသွားပြီးဇော့်လီးကိုပြုတ်တူနှင့်ညှပ်ထားသလို၊လက်နှင့်တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ဆုပ်ကိုင်ထားသလိုဖြစ်သွားပါသည်။အေမီမှာလည်းစောက်ပတ်နှင့်ညှပ်ပေးထားသောလီးကြီး၏သိသိသာသာဖိထိုးခြင်းကိုခံနေရသဖြင့်အရသာပိုတွေ့လာပါသည်။ဆောင့်ချက်ကပြင်းသဖြင့်စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကလီးနှင့်ကပ်ပြီးအထဲသို့ချိုင့်ဝင်သွားလုမတတ်၊လီးကိုပြန်နှုတ်သောအခါတွင်လည်းနှုတ်ခမ်းသားများကကြက်ပေါင်များလိုလီးတွင်ကပ်ပါသွားသောကြောင့်စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးအကြောတွေလှုပ်ကာဆိမ့်အီနေပါတော့သည်။တဖြေးဖြေးဇော်ကအေမီ့ခါးကိုလှမ်းကျော်ပြီးသူ့ပေါင်တန်နှင့်ချိတ်ဆွဲကာအားရပါးရဆောင့်နေရာကအေမီကိုပက်လက်လှန်လိုက်ပါသည်။အေမီမှာလည်းကောင်းလွန်း၍ဖင်တွေကော့ကာလူးလွန့်နေလေသည်။ပက်လက်ဖြစ်ပြီးဇော်ကအပေါ်ကခွစီးကာအားပါးတရဆောင့်လိုးနေသောကြောင့်တဖတ်ဖတ်၊တစွပ်စွပ်အသံဆူညံနေလေသည်။

"ကိုကို၊ဆောင့်ဆောင့်၊အေမီခံနိုင်လာပြီ၊မနာတော့ဘူး"

ဇော်ကလည်းလီးကြီးကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းသွင်းပြီးဆောင့်လိုးပေးလိုက်တာအေမီ့ဖင်သားအိအိတွေသည်အောက်ခံသဲပြင်တောင်မခံနိုင်ဘဲခွက်ဝင်သွားတော့သည်။ကာမရေယာဉ်ကြောမှာနစ်မျောနေတဲ့အေမီလည်းအရသာထူးကိုမေ့မူးနေတာကြောင့်မရှက်နိုင်တော့ပေ။ဇော်၏လည်ပင်းကိုအားပါးတရဖက်ကာသူမ၏တင်ပါးဆုံတွေကိုထင်သလိုဝိုက်ကာ၊ဝင့်ကာအလူးအလဲခံနေရှာသည်။ဇော်ကတော့ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်လိုးရင်းအေမီ၏ပန်းသီးလိုနို့ကြီးတွေကိုမလွတ်တမ်းခဲရင်းယုယုယယစို့ပေးနေသည်။သူကိုယ်တိုင်လည်းလီးကြီးကမာတောင့်နေ၍အကြောတွေလှုပ်ခါပြီးဖီလင်တက်နေလေပြီ။အေမီကတော့ပေါင်စိထားလျှင်ဇော့်လီးကြီးကပို၍ထူးကဲမှန်းသိလေတော့ပေါင်တန်ထွားထွားတွေကိုကြက်ခြေခတ်ညှပ်လိုက်သည်။ဇော့်လီး

ကြီးသည်တင်းတင်းရင်းရင်းအညှပ်ခံနေရလေပြီ။ဇော်ကလဲလီးကိုဆောင့်သွင်းတိုင်းစောက်ပတ်ထိပ်နားကစောက်စေ့ကိုပွတ်ဆွဲမိအောင်အပေါ်ထောက်ဆောင့်ပေးတော့အေမီ့ခမျာတဟင်းဟင်းနှင့်တစ်ကိုယ်လုံးကျင်တက်နေအောင်ခံစားနေရပါတော့သည်။ခဏအကြာမှာတော့ဖျင်းကနဲဖြစ်သွားပြီးအေမီ့တစ်ကိုယ်လုံးဓာတ်လိုက်သလိုတဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွားတော့သည်။

"အိုအို၊ကိုကိုဇော်၊လုပ်ပါဦး၊ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲမသိဘူး၊အထိမခံနိုင်ဘူး၊မလုပ်နဲ့တော့"

အေမီကတစ်ချီပြီးသွားလေပြီ။စောက်ပတ်ခေါင်းထဲတွင်အထိမခံနိုင်အောင်ကျင်ကနဲ၊ကျင်ကနဲဖြစ်နေတော့ဆောင့်တာမခံနိုင်ဘူးပေါ့။ထို့ကြောင့်ဇော့်ကျောပြင်ကိုသိမ်းဖက်လိုက်မိသည်။အေမီ၏စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးပွလိုက်၊ကြုံ့လိုက်၊တင်းလိုက်၊လျော့လိုက်နဲ့မို့အေမီတစ်ချီပြီးသွားသည်ကိုဇော်သိလိုက်သည်။အရည်တွေကလည်းစိုရွှဲထွက်နေသည်။ဇော်ကိုယ်တိုင်လည်းသုတ်ရည်တွေကိုမထိန်းတော့ပဲအေမီ့စောက်ပတ်ထဲသို့ပန်းထုတ်ကာတစ်ချီပြီးသွားလေသည်။အေမီကတော့ဇော့်ကိုအတင်းဖက်ထားရင်းသောင်ပြင်ပေါ်မှာလူးလိမ့်နေပါတော့သည်။

"အိုကောင်းလိုက်တာကိုကိုရယ်၊အေမီလေတစ်ခါမှမကြုံဖူးဘူးသိလား"

ဇော်ကမလှုပ်မရှက်အပေါ်ကခွမှောက်ထားရင်းအေမီ၏ပါးပြင်နှင့်ရင်သားတို့ကိုညင်သာစွာနမ်းလိုက်သည်။ပြီးမှလီးကိုစောက်ပတ်ထဲကအသာဆွဲနှုတ်လိုက်တော့ဖွပ်ကနဲမြည်သံနှင့်အတူအေမီစောက်ပတ်ထဲကအရည်တွေစီးကျလာပါတော့သည်။သူမခမျာတော့နုံးချိနေရှာသည်။ထို့နောက်ဇော်ကလရောင်အောက်မှာဝင်းလက်တောက်ပနေတဲ့အေမီ့ကိုယ်လေးကိုသောင်ပြင်ပေါ်ကပွေ့ခေါ်လိုက်သည်။အေမီကလည်းဇော့်လည်ပင်းကိုခိုရင်းလိုက်ပါလာပါသည်။ဇော်ကရေစပ်သို့ဆင်းလာပြီးအေမီကိုပွေ့ချီထားရာကချပေးလိုက်သည်။ထို့နောက်ဇော့်လက်ကအေမီ့ပေါင်ရင်းတွေကိုပွတ်ပေးနေလေသည်။ဇော့်လက်ကစောက်ပတ်ဝထဲရောက်အောင်သွင်းပြီးအရည်တွေကိုကလော်ထုတ်နေသည်။ထိုသို့သန့်စင်ပေးရုံသာမကစောက်ခေါင်းထဲကိုလက်ညှိုးနှင့်မွှေလိုက်၊စောက်စေ့အတက်လေးကိုဆွပေးလိုက်ဆိုတော့အေမီမှာရှူထလာပြီးနောက်တစ်ချီခံချင်လာပြန်သည်။စိတ်ပါလွန်းလို့ဇော့်လီးကြီးကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီးပွတ်ဆွပေးလိုက်၊လျှာတိုက်ပေးလိုက်နှင့်လုပ်ပေးနေမိသည်။ရေထဲတွင်ဆိုသော်လည်းဇော့်လီးကြီးကပူနွေးမာတောင်နေသည်။

"ကဲအေမီ၊ရေထဲမှာလုပ်ရအောင်၊နောက်ကိုကော့ပြီးလက်ထောက်ထား၊ပက်လက်လှန်ပြီးကော့ပေးကွာ၊ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုလည်းခြေဆင်းလိုက်နော်"

အေမီကဇော်ပြောသလိုရေထဲမှာခြေဆင်းထိုင်ရင်းနောက်ကိုလက်နှစ်ဖက်ထောက်

လိုက်သည်။ထို့နောက်ဦးခေါင်းကိုအနည်းငယ်မော့၍ဖင်ဆုံကြီးကိုမြှောက်ကာကော့ပေးလိုက်သည်။ဇော်ကပေါင်ရင်းနားကပ်ပြီးခွထိုင်လိုက်တော့သူ့လီးကြီးသည်ရေထဲမှာပေါင်ကားပေးထား၍ပြဲအာနေသောစောက်ပတ်ဝတွင်အံကျတေ့မိလေသည်။ဇော့်နှုတ်ခမ်းတွေကအေမီ၏ရင်နှစ်မွှာကိုယုယုယယစို့ပေးနေပြန်တော့အကြောတွေဆိမ့်တက်လာသည်။ဇော်ကရေထဲတွင်ရှိသောအေမီ၏ခါးသေးသေးလေးကိုဖက်ပြီးဖင်ကိုကြွကာလီးတန်ကြီးကိုစောက်ပတ်ခေါင်းထဲထိုးသွင်းလိုက်သောအခါဒစ်ဖျားကစောက်စေ့လေးကိုပွတ်ဆွဲပြီးစောက်ခေါင်းထဲတိုးဝင်သွားလေသည်။သိပ်မဝင်သေးတော့အားမရတဲ့အေမီကလက်တစ်ဖက်နှင့်လီးကိုကိုင်ကာစောက်ပတ်ထဲသို့ဖိသွင်းလိုက်သည်။

"ကိုကို၊ဆောင့်လေ၊အေမီကိုင်ထားတယ်"

ဇော်ကဆောင့်သွင်းလိုက်တော့ရေတွေလဲရှိ၊စောက်ပတ်ရော၊လီးရောချောမွေ့နေလေတော့လျှောကနဲဝင်သွားလေသည်။ထုတ်လိုက်၊သွင်းလိုက်နှင့်ဆယ်ချက်ခန့်လုပ်မိတော့ဇော့်လီးကအရင်းထိဝင်သွားလေသည်။ဖီလင်တွေယစ်မူးလာသောအေမီခမျာလက်ထောက်အားယူရင်းသူမ၏ဖင်ဆုံမို့မို့ကိုကော့ကာ၊ဝင့်ကာပင့်ပေးပါသည်။ဇော်ကလည်းဒူးထောက်လျက်ကအားယူပြီးဆောင့်လိုးသည်။ရေထဲတွင်ဖြစ်၍ဘွမ်းကနဲ၊ဘွမ်းကနဲအသံများမြည်နေလေသည်။လေးလေးပင်ပင်နှင့်ဆောင့်ချက်ထိလေတော့နှစ်ယောက်သားမက်မောတမ်းတစွာနှင့်အံကြိတ်၍လုပ်နေကြလေသည်။

"အေမီ၊ကိုကိုလိုးတာကောင်းရဲ့လား၊ ကြိုက်ရဲ့လားဟင်"

"ကောင်းတယ်ကိုကို၊ ကြိုက်တယ်၊ဆောင့်ဆောင့်၊ အင့်၊ ဟင်းဟင်း"

ဇော်ကအေမီ့နို့အုံကြီးကိုစုံကိုင်ဆွဲပြီးအားပါးတရဆောင့်ကာဖိလိုးသောအခါအေမီ့ခမျာကော့ပျံကာလူးလိမ့်နေ၍ကာမဆန္ဒတွေပိုများလာပါသည်။

"ကိုကို၊အေမီအားမရဘူး၊ဆောင့်ဆောင့်၊နာနာဆောင့်"

ဟုတ်ပါသည်။ရေထဲတွင်ဖြစ်၍နောက်သို့လက်နှစ်ဘက်ထောက်ထားရသောကြောင့်အောက်ပိုင်းဖင်ကြီးတွေကိုမသိမသာပဲကော့ပေးနိုင်ပေသည်။ဇော်ကိုယ်တိုင်ကလည်းဒူးထောက်ရက်ခွလိုးရတော့ထိထိမိမိမရှိချေ။ထို့ကြောင့်ဇော်ကသူ့လီးကြီးကိုဖြုတ်ကနဲနှုတ်လိုက်ပြီးရေထဲကအေမီ့ကိုပွေ့ယူလိုက်ပြန်သည်။

"ဟင်၊ ကောင်းတော့မလို့ဟာကို၊ ဘယ်ကိုခေါ်သွားမလို့လဲကိုကိုရယ်"

ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာမှာတံငါလှေကြီးနဲ့တူသည်၊သောင်ပြင်ထဲနစ်နေသည်။မှောက်ခုံကြီးဖြစ်နေ၍လှေဝမ်းပြင်သည်ပြောင်ချောနေသည်။လှေဦးရော၊ပဲ့ပိုင်းရောသဲထဲမှာနစ်နေတာကြောင့်ကုတင်လိုအသုံးပြုလို့ရတယ်ဆိုတာကိုဇော်ကမြင်ကထဲကသိပြီးသားဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်အေမီကိုထိုလှေပျက်ကြီးဆီကိုခေါ်သွားပြီးလှေပေါ်ကိုပွေ့ချီလိုက်သည်။

အေမီကိုလေ့လေ့ပေါ်မှာခြေချထိုင်စေသည်။

"အိုး၊ကိုကိုဘယ်လိုလုပ်မလို့လဲ"

အေမီရှက်လဲရှက်၊လန့်လဲလန့်သွားသည်။ဇော်ကအေမီ၏ပေါင်ကြားမှာဒူးထောက်ထိုင်ချရင်းသူမ၏စောက်ပတ်ကိုငုံ၍နမ်းလိုက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ခါးသေးသေးအောက်ကတင်ပါးအစိုင်အခဲတွေကိုလည်းဇော်ကဆုပ်နယ်ပေးလိုက်သည်။အေမီ့စောက်ပတ်ဝတွင်အရည်များစိုနေသဖြင့်လရောင်အောက်တွင်ရွှန်းစိုနေသည်။ပေါင်ကြားမှမို့မောက်အိထွက်နေသောစောက်ပတ်ကြီးကိုဇော်ကငုံ့ပြီးစုပ်ယူလိုက်တော့အေမီ့တစ်ကိုယ်လုံးဖိန်းရှိန်းပြီးကြက်သီးတွေထသွားပါသည်။အရည်တွေစိုရွှဲနေသောသူမ၏စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးကိုဇော်ကစုပ်ယူနေတော့အရည်ကြည်တွေကဇော့်ပါးစပ်မှာပါပေပွကုန်သည်။ထို့ပြင်ဇော်ကစောက်ပတ်အက်ကြားတစ်လျှောက်လျှာဖျားလေးနှင့်တဖွဖွစမ်းနေသောကြောင့်အေမီတစ်ကိုယ်လုံးအကြောတွေတစ်ဆတ်ဆတ်တုန်နေလေသည်။တဖြေးဖြေးနှင့်အေမီဖင်ကြီးတွေကြွလာသည်။ကောင်းလွန်းတဲ့အရသာကြောင့်ဇော်ခေါင်းကဆံပင်တွေကိုလက်နှင့်ထိုးဆွဆုပ်နယ်ရင်းတဟင်းဟင်းနှင့်အံကြိတ်ပြီးခံနေပါသည်။စောက်ခေါင်းထဲလျှာလေးဝင်လာပြီးစောက်ပတ်ခေါင်းထဲမှာနေရာအနှံ့ပန်ကာမွှေသလိုလျှာဖျားလေးနှင့်ထိုးဆွနေလေတော့အားမရနိုင်သောအေမီကကယောင်ကတမ်းနှင့်ဇော့်ခေါင်းကိုဖိကပ်ထားလိုက်တာပေါင်ဆုံကြားထဲဝင်သထက်ဝင်သွားပါသည်။ထို့အပြင်စောက်စေ့လေးကိုလျှာဖျားလေးနှင့်လျက်လိုက်ပြီးနှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာနှင့်ဖိစုပ်လိုက်ရာအေမီဖင်ကြီးတွေကော့တက်သွားသည်။ပြီးလုပြီးခင်ဒီအချိန်မှာပဲဇော်ကစောက်ပတ်ကခွာလိုက်သည်။ဇော့်ပါးစပ်တွင်ပေပွနေသောအရည်များကိုသူမကလှမ်းသုတ်ပေးလိုက်သည်။

"ဟင်းဟင်းကိုဇော်၊ကောင်းလိုက်တာ"

"အေမီလဲပြီးတော့မယ်မဟုတ်လား၊ကိုကိုလည်းပြီးချင်ပြီ၊ကဲပက်လက်လှန်လိုက်တော့"

မှောက်ထားတဲ့လှေဝမ်းပြင်ပေါ်မှာအေမီပက်လက်လှန်လိုက်သည်။ဇော်ကသူမ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုတွဲလောင်းချထားလိုက်စေပြီးကုတင်စောင်းပုံစံနှင့်လိုးရန်ပြင်သည်။စောက်ပတ်ကြီးသည်ကာမစိတ်များတက်နေ၍အရည်များစိုရွှဲကာဖောင်းကားနေလေသည်။ပေါင်တန်သွယ်သွယ်တွေကိုအသာဖြဲလိုက်ရာစောက်ပတ်သည်အာထွက်လာ၍အကွဲကြားကထိုးထိုးထောင်ထောင်ထွက်နေသောစောက်စေ့အတက်လေးကိုတွေ့နေရသည်။ဖီလင်ကြောင့်စောက်စေ့လေးကတဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။ဇော့်လီးကြီးကတော့မိုးမျှော်ရေတ်သီးကိုအားကျ၍လားမသိ၊အပေါ်သို့တန်းမတ်ထောင်တက်နေသည်။ပေါင်ကြားထဲဝင်ပြီးပြဲအာနေသောစောက်ပတ်ဝတွင်တေ့ကာထိုးသွင်းလိုက်ရာအေမီကဖင်ကြီးကိုအကော့နှင့်ဆုံ၍လျှောကနဲဝင်သွားသည်။

ဇော်ကဆက်ပြီးဖိသွင်းလိုက်သောအခါအဆုံးထိဝင်သွားလေသည်။ဇော်စိတ်ဓာတ်တွေ

ဟုန်းကနဲထလာသည်။အေမိ့တင်ပါးဆုံတွေကိုလက်ဖြင့်အားပါးတရဆုပ်နယ်ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်လိုက်သည်။အေမိလဲမရှက်အားတော့ပေ။ဇော့်ခါးကိုဖက်ရင်းဇော့်လီးကြီးကိုကိုင်ပြီးစောက်ပတ်ထဲကိုထိုးသွင်းလိုက်သည်။တွဲလောင်းချထားသောပေါင်နှစ်ချောင်းကိုမြှောက်ကာသူမအပေါ်ကုန်းပြီးနို့စို့နေသောဇော့်ကျောပြင်ပေါ်ကြက်ခြေခတ်ခွလိုက်သည်။ဇော်ကလည်းနို့ကိုစို့၊ဖင်သားအိအိတွေကိုဆုပ်နယ်ရင်းလီးကိုခပ်ဖိဖိထိုးလိုက်၊မဖြစ်စလောက်ပြန်နှုတ်လိုက်နှင့်စောက်စေ့ကိုထိထိမိမိပွတ်ဆွဲကာကြိတ်လိုးလိုးသည်။အေမိ့ပါးစပ်မှညည်းသံများထွက်လာသောအခါမှမတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ထို့နောက်အေမိ့ခါးလေးကိုဖက်၍အားယူကာလီးကိုဆောင့်သွင်းလေတော့သည်။လီးတန်ကြီးကစောက်ခေါင်းအဆုံး၊သားအိမ်ဝအထိဝင်ဆောင့်နေသည်။ပေါင်တွေမြှောက်ထား၍အောက်ပိုင်းဖင်သားတွေဖြူဖွေးနေကာဒယ်အိုးကြီးမှောက်ထားသလိုဖြစ်နေသည်ကိုဇော်ကအားရပါးရဆောင့်လိုးသည်။အေမိကတော့တဟင်းဟင်းနှင့်တစ်ကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တုန်ကာလှေဝမ်းပြင်ကိုတတောင်နှင့်ထောက်ရင်းဖင်ကြွကာကော့ပေးနေလေသည်။အရည်တွေနှင့်အိနေသောစောက်ပတ်ကိုဇော်ကဆောင့်လိုးလိုက်သောအခါဆီးခုံချင်းရိုက်မိ၍အသံများပင်ထွက်ပေါ်နေသည်။အေမိ၏ကိုယ်လေးသည်ဆောင့်လိုက်တိုင်းလှေပေါ်ကိုရွေ့ရွေ့သွားသောကြောင့်ဇော်ကလှမ်းထိန်းထားရသည်။စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးဆိမ့်ကျင်တက်လာသလိုလီးတစ်ခုလုံးတဖျင်းဖျင်းအကြောတက်လာ၍နှစ်ယောက်သားအားသွန်ခွန်စိုက်လိုးရင်းဇော်ကဟင်းကနဲသက်ပြင်းချကာလီးထိပ်မှသုတ်ရည်တွေပန်းချလိုက်သလို၊အေမိ့ခမျာလဲအကြောအချင်တွေတဖျတ်ဖျတ်လူးရင်းပေါင်တွေကားလိုက်၊စောက်ပတ်ကိုညှစ်လိုက်နှင့်တစ်ချီပြီးသွားလေသည်။ဇော်နှင့်အေမိတို့တော့သည်သောင်ယံကခွာရက်နိုင်မည်မဟုတ်ပါချေ။ ။

* * * * * * *